

Hugo 24

Direcció i guió: Luc Knowles **País:** Espanya **Durada:** 91 min **Any:** 2026 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Arón Piper, Marco Cáceres, Marta Etura, Greta Fernández... **Música:** Hernán González Villamil, Álex de Lucas (cançó: Arón Piper) **Fotografia:** Iván Sánchez Alonso **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 15/05/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

L'Hugo té 23 anys i encara no ha madurat. La vigília del seu 24è aniversari s'enfronta a la vida adulta: no té feina, però acudeix a una entrevista en una immobiliària, una feina somiada que li permetria portar un vestit d'home, cosa que li recorda al seu pare absent. Arrossega una profunda por a l'abandonament: la seva mare és a la presó, la seva xicota se'n va i la seva família es trenca. Quan el propietari amenaça de desnonar-lo en 24 hores, inicia una carrera contrarellotge que marcarà el seu pas definitiu a l'adulthood. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Un dia al barri

Estiu. L'Hugo està a punt de fer 24 anys. Amb els pares absents –ell va marxar per sempre i ella és a la presó–, viu amb la seva germana en un pis del barri de Tetuán de Madrid. Però l'Hugo no té feina i el seu estat és precari, fins al punt que rebran un ultimàtum per part del propietari per pagar l'endarreriment del lloguer. Així que l'Hugo sortirà al carrer amb el seu millor amic per intentar guanyar diners i evitar el desnonament l'endemà.

Després del seu prometedor debut amb *Libelulas*, el director i guionista Luc Knowles avança amb molt bon pas amb la seva segona pel·lícula, on també entrega una dura i dramàtica història de barri, cinema social protagonitzat per joves en dificultats, amb escàs horitzó de futur, però, al contrari que la seva primera pel·lícula, el director evita el fatalisme i ofereix una mirada més esperançada. També en aquest cas Knowles estableix gran part de la història sobre l'amistat del protagonista amb el seu col·lega Marco, amb qui deambula per carrers del seu barri i els aparadors dels petits negocis a la caça d'unes peles per tirar endavant, i això recorda d'alguna manera *La busca* de Baroja, amb *La Latina* transmutada un segle després a Tetuán de las Victorias.

Hugo 24 reflexiona a més sobre alguns mals socials que han d'afrontar molts joves espanyols. D'una banda, la càrrega anímica de créixer en una llar trencada, on la soledat agosteja l'ànima, però també les poques oportunitats que la societat actual atorga a joves desitjosos de trobar una feina, una manca de més gravetat encara per la impossibilitat d'accedir a habitatges dignes. Aquests temes planegen contínuament sobre la història, encara que Knowles procura no ofegar el protagonista en les seves calamitats, ja que sempre es pot recórrer a les altes esferes –aquesta visita a l'església– i a més hi ha gent que l'estima: el seu amic, la seva noia i sobretot la seva germana. Té enorme força la relació entre aquesta i l'Hugo, el qual és molt conscient dels sacrificis que la noia ha fet per ell.

Narrativament **Hugo 24** –un títol que fa referència no només a l'aniversari del protagonista sinó al fet que tot passa en un sol dia– té un ritme sostingut, implacable, ja que el final del termini per pagar s'acosta. Però això no vol dir que les escenes no estiguin explicades amb temps i a més en el periple del protagonista succeeixen moltes coses. D'altra banda, Knowles sap treure-li partit al carrer, al trànsit, al succeir continu dels vianants, a la vida d'un barri populós que no dona tranquil·litat. I té potencia la idea de com els edificis es mouen i trontollen al cap del protagonista, una ciutat viva que respira i desestabilitza la seva vida. El treball de tot el repartiment és fantàstic, però cal aplaudir especialment el d'Arón Piper (el xaval de *15 años y un día*) i de l'empàtica Marta Etura, una germana que tots voldríem tenir.

Pablo de Santiago - decine21.com